

A brassói tábla törvénytelennek mondott ki egy királyi dekrétumot.

(Budapesti tudósítók telefonjelentése.) Brassóból jelentik: A brassói tábla nagyfelfogású ügyben hozott elvi jelentőségű döntést, amelyben legnapjén ülésén törvénytelennek minősítette azt a királyi dekrétumot, amely a sepsiszentgyörgyi városi tanács feloszlatását rendelkezéssel s visszatámasztotta a régi városi tanácsot. Az indoklás szerint a királyi dekrétum elleni

panasz alaposan indokolt és jogi alapon nyugvó volt.

A székelyföldi vármegyékben szenzáció erejével hatott a tábla döntése s nagy érdeklődéssel várják, hogy mi fog történni a hasonló körülmények közt feloszlattott többi városi tanáccsal, illetőleg a feloszlást megtámasztó panaszokkal.

A rendőrségi fogdából megszökött fogoly artista-produkciója a városháza tetőzetén.

A veszélyes helyzetbe került szökevényt a városháza tetőzetéről a tűzoltók szedték le.

(A Délmagyarország munkatársától.) Szerdán reggel hat órakor a szegedi rendőrség fogdájából felfogott körülmények között eltűnt egy fogoly, aki a múlt évben a Csillagbörtönből is megszökött. A reggeli takarításnál történt, hogy a foglyokat egyenként a fogda félreeső helyére vezették. A fogda őrenek a cellák uj-béli átvizsgálásánál feltűnt, hogy Bodor András nevű fogoly, akit egyik legutóbbi rabzáralkalmával, mint munkakerülőt fogtak el, nem került elő. Fogolylátsai mitsem tudtak holleléről. A fogda őre átkutatva az összes helyiségeket és nagy meglepetéssel konstataálta, hogy Bodor András a szűk világító folyosó tiz méter magas meredek falán felkúszott a városháza tetőzetére. A világító udvar meredek falán pontosan lehett látni Bodor valószínűleg artista munkáját, amikor hátával nekidől a meredek falnak és két lábával bízhatatlan bátorsággal és erőfeszítéssel felhívta magát a tetőre, amit utána talán senki sem merne megkísérlni.

A szökés hírére fellármázták a fogda őrségét, majd mozgósították a közeli elsőkerületi őrséget.

szoba rendőrlégénységét és megindult a hajsz az elűné Bodor András felkutatására. A rendőrök először a városháza padlásait kutatták át. Átvizsgálták minden félreeső helyet. Munkájuk azonban eredménytelen maradt.

Közben telefonáltak a tűzoltóknak, ahonnan fáklyákat hoztak és fáklyavilágánál vizsgálták át a padlásokat. Közben történt azután, hogy egyik rendőr a városháza udvarából vizsgálva a tetőzetet, észrevette, hogy a torony és a tetőzet meredély találkozó helyén a megszökött fogoly kuporog. A szökevény két kezével egy kiálló vasrudba kapaszkodott és úgy feküdt a 45 fokos tetőzetén. A tűzoltók hamarosan felöltöztek és hosszas munka után tudták csak leszedni Bodor Andrást, aki a kiállott izgalom után a kimerültségtől összesíesett.

Amikor magához tér, egykedvűen adta elő bravúros szökési kísérletét, amelyent csak lilmen lehet elképzelni. A rendőrségi fogdában a leleplezett szökési kísérlet után Bodor Andrást külön cellában helyezték el.

Exhumálták és a temetőcsősz kertjébe temették el az árokba temetett felsőtanyai adventista asszonyt.

(A Délmagyarország munkatársától.) Részletesen beszámolt már a Délmagyarország arról a kényes és kellemetlen komplikációról, amely néhány héttel ezelőtti Felsőtanya központján egy halott szombatos asszony holtteste fölött keletkezett. László János plébános ugyanis nem engedte meg, hogy az adventisták felszekeréhez tartozó asszony holttestét a katolikus temető felszentelt földjébe temessék el holttestével. Mivel Felsőközponon a katolikus temetőn kívül más temető nincs, néhai Paragi Péterné hozzátartozói dr. Somogyi Szilveszter polgármesterhez fordultak tanácsért és intézkedésért. A polgármester engedélyt adott arra, hogy a halottat a temető felszentelt területén kívül, más alkalmas helyre temessék el.

A polgármesteri engedély felhasználása azonban súlyos akadályokba ütközött. A temetőt két oldalról országut határolja, másfelől pedig magánbirtokok terülnek el. A községi elöljáró-

ság intézkedésére az adventista halottat a temető árkaiban ásták el, de nem engedték meg sem a sír felkutatását, sem pedig megjelölését, mert az akadályozta volna a szennyvíz szabad lefolyását. Paragi Péterné hozzátartozói és hittestvérei a különös temetés után ismét felkeresték a polgármestert és engedélyt kértek tőle arra, hogy halottjukat exhumálhassák és emberhalotthoz méltó helyen helyezhessék el. A polgármester utasítására plátókán meg is történt az exhumálás. Paragi Péterné koporsóját kiásták a temető árkából és a temetőcsősz kertjébe temették el.

Ez az aktus sem ment azért simán. A polgármester végzéséről üzenettel értesítették a hozzátartozókat, azonban a végzés tartalmát nem közölték velük. A hozzátartozók így nem is jelentek meg a második temetésen, amely rendőrök és sírásók jelenlétében történt meg.

A város engedélyt ad a szintársulatnak arra, hogy konzorcionális alapon átmeneti időre megkezdje az előadásokat.

A színészek küldöttsége a főispánnál és a polgármesternél. — Csütörtökhön dönt a tanács.

(A Délmagyarország munkatársától.) Szerdán délelőtti népes színészküldöttség jelent meg a szegedi városházán. Először a főispáni hivatalban jelentkeztek a színészek és színésznők és mivel a főispán még nem érkezett meg hivatalába, előszobájában várakoztak rá. A városbíró természetesen nagy felűnést keltett a népes deputáció, amelynek célját eleinte nem tudta senki, de aztán elterjedt a híre, hogy a színészek megunták a lakást és valamilyen formában szeretnének léli állomásukra, a szegedi színházba bevonulni.

Dr. Aigner Károly főispán egy órákor fogadta a színészek küldöttségét. A küldöttség élén Harsányi Miklós mondott beszédet. Elmondotta, hogy a Szentesen működő szegedi szintársulatnak, amely jóhiszeműen szerződött le Andor Zsigmondhoz, egyre bizonytalanabbá válik a helyzete. Szentestől rövidesen ki kell már vonulnia a társulatnak. Szegedre nem jöhet be, mert Andort, aki még nem kapta meg konzesszióját, a rendőrség nem engedi játszani.

Igy a színészek kenyér nélkül maradnak.

Nyolcvan-száz színészcsalád egzisztenciájáról van szó.

Azt szeretnék, ha a város hatósága megengedné, hogy addig is, amíg a direktorkérdés véglegesen megoldódik, a társulat konzorciummá alakulva, megkezdhesse Andor nélkül a szegedi színházban az előadásokat.

A főispán a küldöttségnek adott válaszában kijelentette, hogy a direktorkérdésbe, amelynek elintézése a város autonóm jogkörébe tartozik, nem kíván beleavatkozni, ellenben a színészek kívánságát tőle telhetőleg támogatni fogja a város hatóságánál.

A színészek küldöttsége ezután a polgármestert kereste fel, aki a tanácslemben fogadta a színészeket. Itt is Harsányi Miklós volt a szónok. Ugyanezt mondotta el, amit a főispánnál előterjesztett. A polgármester azonban, aki már értesült a küldöttség kívánságáról, nem várta be a beszéd végét.

— Nem kell itt sok beszéd — mondta a polgármester —, itt cselekedni kell. A város hatóságában feltétlenül megvan a hajlandóság arra, hogy a színészek egzisztenciáját valamilyen módon biztosítsa. A mód az lesz, hogy a társulat megkezdje Andor nélkül az előadásokat a színházban, természetesen csak dímentileg. A város delegálni fog valakit, valószínűleg a tanács egyik tagját, aki a művészeti nyílt ellenőri, a gazdasági kérdések intézésére a számvevőnég egyik tagját küldi ki és egy pénztárnokot is beüllet majd a színház pénztárába. A színészeknek másra ne legyen gondjuk, csak arra, hogy minél jobb darabokat, minél jobb előadásban láthasson a közönség. Egyezzenek meg ezenkívül Andorral, hogy mennyit kér a díszletek használatáért. Ugy hallottam, hogy a bruttó bevétel tiz százalékát kívánja. Ezt nagyon soknak tartom. Ha szereti magukat és fontos előtte a színészek érdeke, akkor bizonyára megelégszik ennek a felével is.

A küldöttség éljenzéssel fogadta a polgármester válaszát.

A polgármester a Délmagyarország munkatársának a küldöttség eltávoztása után kijelentette, hogy a kérdést a csütörtöki tanácsülés elé terjeszti és a tanács állapítja majd meg a pontos részleteket. Hangsúlyozta a polgármester, hogy ennek a megoldásnak csak dímentis jellege van, a város arra az időre, amíg eldől végleg a színházkérdés, mintegy átmenetileg házikézeltetésbe veszi a színházat.

Szerdán délután Balla Kálmán, az Országos Színészegyesület alelnöke is megjelent a városházán és Gadi Ede kultúratanácsnokkal tárgyalt. Azt propagálta szintén, hogy a város adjon engedélyt a szintársulatnak arra, hogy konzorciummá alakulva ideiglenesen megkezdhesse az előadásokat a szegedi színházban.

Október 6-ika Szegeden.

Szeged város közönsége szerdán méltó kegyelettel áldozott az aradi Tizenhárom emlékének. Délelőtti tíz órakor ünnepélyes szent mise volt a fogadalmi templomban, amelyet Várhelyi József pápai prelátus szolgáltolt. Az istentiszteleten, amelyen a belvárosi egyházi énekkar énekelt, megjelent a város tanácsa dr. Somogyi Szilveszter polgármesterrel az élén, dr. Kószó István államtitkár, dr. Szalay József főkapitány, dr. Botlka Sándor rendőrfőtanácsos, dr. Kelemen Béla nyugalmazott miniszter, a vitézi szék élén vitész Fegyveres Sándor tábornokkal és vitész Gárgyán Imrével, a helyőrségi tisztikar és a különböző gazdasági és iparosegyesületek vezető tagjai.

Mise után az ünnepelő közönség a Gizella-téri Turul-szobor elé vonult, ahol a Himnusz elnevezették a szegedi dalárdák. Vass Béla joghallgató ünnepi verset szavalt, utána dr. Juhász Imre tartott beszédet. A dalárda elénekelt a Hízekegyet, amely után dr. Márky Imre a Magyar Golgota című saját versét szavaltta el. Dr. Kószó István államtitkár dr. Márky versébe kapcsolódva beszédet tartott a magyar Golgotáról, a Nagypéntekről és a Feltámadásról. Beszédje végén a kezében tartott mezai virágokból font koszorút az emlékmű talapzatára helyezte el.

Dr. Csonka Miklós a város alkalmazottjainak nevében helyezte el egy koszorút.

A sportegyesületek pedig stafétáikkal helyezték el a megemlékezés koszorúit.

Vásárhelyen.

Az aradi vértanúk emlékeztetőt Vásárhely lakossága is megünnepele. Délelőtti minden valláslelekezet templomában istentiszteletet tartottak, amelyen a város tanácsa is képviseltette magát. Az iskolákban pedig külön műsoros emlékünnepléssel áldoztak a tizenhárom vértanú emlékeztetének.

Gyászközségülés Makón.

Külsőségeiben is impozáns, kegyelmes ünnepély keretében áldozott ma Miskó város közönsége az aradi vértanúk emlékének. A belvárosi katolikus templomban megtartott gyászmisével kezdődött az ünnepély, onnan a városházára vonultak a városi képviselők és kezdte el veite az október 6-iki gyászközségülés. A közönség, melynek sorában ott láttuk Tarnay Ivor alispánnal az élén a vármegye tisztikarát, továbbá az összes hatóságok és közhivatalok vezetőit, teljesen megtöltötte a közgyűlési termel.